

[Dohrmann]

heder fremhævet, at vi er uenige med det store flertal, der findes herinde i folketingsalen, og som mener, at amter og kommuner og enkelte lodsejere skal bidrage med så store midler, som de gør, til kystsikringsopgaver. Vi mener, at det burde være en 100 pct.s statsopgave at finansiere de steder i landet, hvor det er nødvendigt med en kystsikring.

Vi har også gentagne gange fremhævet, at enkeltpersoner, som gerne selv vil gøre en indsats og også selv vil betale, skulle have langt, langt bedre muligheder for at foretage en egentlig kystsikring i stedet for som nu, hvor de faktisk bliver forfulgt med både bøder og alt muligt andet, fordi de selv sikrer deres jord.

Det foreliggende lovforslag mener vi faktisk trækker i lige præcis modsat retning. Vi mener som sagt, at der bliver udført for få kystsikringsopgaver. Og læser man bemærkningerne og ministerens fremsættelsestale, er det jo temmelig tydeligt, at der kommer nogle begrænsninger ind, hvis det foreliggende forslag vedtages. Der står bl.a. et sted i bemærkningerne, at Naturfredningsrådet har advaret imod en helt bastant og ukritisk kystsikringsindsats. Hvad ligger der egentlig i den sætning? Hvilke steder i landet er der udført kystsikringsopgaver, hvor f.eks. Naturfredningsrådet mener det har været forkert at gøre det?

Det tyder i hvert fald på, at hvis lovforslaget skulle blive vedtaget, så ryger vi ind i nogle problemer forskellige steder i landet, hvor man lokalt mener, det er nødvendigt med en kystsikring, for så vil Naturfredningsrådet komme og sige: Nej, det må I ikke, og så vil det henvise til denne lov. Det er klart, at noget sådant er totalt uacceptabelt.

Jeg kan nævne en sætning mere, som ministeren fremhæver i sin fremsættelsestale. Her skriver ministeren: »Må jeg også fremhæve den meget positive indstilling, som lovforslaget har mødt i Miljøministeriet, herunder i Skov- og Naturstyrelsen.«

Når man har stiftet nærmere bekendtskab med de holdninger, som er rådende i Miljøministeriet og først og fremmest i Skov- og Naturstyrelsen, ved man jo, at der også derfra vil komme et konstant pres, altså modpres, mod de lodsejere og lokale myndigheder, som mener, at det er nødvendigt at kystsikre.

Ikke alene af disse grunde, men også af mange, mange andre vil Fremskridtspartiet stemme imod det foreliggende lovforslag.

Vi er selvfølgelig også betænkelige ved, at der i forslaget står, at amtet kan pålægge yderligere en lang række personer at bidrage økonomisk til de fremtidige kystsikringsopgaver. Jeg ser i ånden, at man i de amter, hvor man nu skal til at træffe beslutninger, vil kigge på, hvad det egentlig vil koste, og når man så finder ud af, at det er nogle forholdsvis dyre projekter, vil man udvide kredsen. Så vil man måske komme og sige, at selv lodsejere, som bor langt, langt fra de truede områder, vil få pålagt nogle udgifter, som de ikke kender i dag.

Derfor er det helt klart, at Fremskridtspartiet vil stemme imod det foreliggende lovforslag, og det vil vi først og fremmest gøre, fordi det er et kystsikringsfjendtligt forslag, ministeren her har lagt på bordet.

Trafikministeren (Nør Christensen):

Det er en god dag i dag. Trafikpolitikere har mødtes i forskellige sammenhænge og har haft mange gode drøftelser. Ikke alene var drøftelsen i udvalget god og nyttig og meget tilfredsstillende. Den drøftelse, vi har her, og den modtagelse, som lovforslaget har fået, er naturligvis en glæde for mig.

Det er naturligvis en rar situation at være i, når man kan fremsætte et lovforslag, som de berørte interessegrupper har kunnet tilslutte sig, og det er stillingen for dette lovforslags vedkommende. Fra flere sider har jeg endda fået kraftig opfordring til at fremme lovforslaget. Alene det er svar nok til hr. Dohrmann.

Navnlig forholdene på Nordsjællands kyst har medvirket til at fremskynde lovforslaget. Såvel de stedlige myndigheder som private kystsikringslag er her enige om, at en ny lov efter forslaget's mønster vil være et nyttigt – jeg gentager, det vil være et nyttigt – redskab til fremme af foranstaltninger på den nordsjællandske kyst. Det er forståeligt, at der netop her kan være behov for initiativer baseret på en sådan samlet afvejning af forskelligartede interesser, som lovforslaget lægger op til. Vi har her en meget koncentreret udnyttelse af kystgrundene, høje ejendomspriser og en intensiv udnyttelse af stranden fra hovedstadsområdets befolknings side.

Frederiksborg Amtskommune og kystkommunerne har for flere år siden organiseret, hvad de kalder for Fællesudvalget for Kystpleje og Kystsikring på Nordkysten. Et rapport-